

ספור 2: רות ואסתי

רות ואסתי לומדות יחד בכתה ג'. הן חברות טובות. שתיהן תלמידות טובות, המצטיינות לא רק בלמודים, אלא גם במלאכה ובמשחקים.

"רות חברה טובה!" – אומרות כלן.

כאשר יצאו להפסקה נפלה אסתי בחצר ונפצעה ברגלה. רות הצטערה על כך. היא יודעת, שחברתה אסתי אוהבת לשחק בחברה והיא תהיה עצובה אם לא תוכל לשחק. אמרה רות: "לא אוכל לשחק אם אסתי לא משחקת". חשבו התלמידות והחליטו לשחק במשחקי קפסה בהפסקה. הוציאו משחקים וחלקו בין כל התלמידות. כלן נהנו לשחק יחד.

בתם ההפסקה חזרו התלמידות שמחות לכיתה וספרו למורה ששחקו במשחקי קפסה כי לא רצו לצער את חברתן אסתי. "איזו כיתה נפלאה!" אמרה המורה.

ענו התלמידות בקול אחד: "הכל בזכות רות, חברתה הטובה!" בשעור העבירה אסתי לרות פתק, ובו כתבה: "רותי, את באמת חברה טובה!"